

Настанихъ ладіѣхъ си въ едно малко заливче, малко по-далечъ отъ лѣтніхъ ми къщѣ, и трѣгнѣхъ къмъ неѣ. Прѣско-чихъ плетѣтъ, и понеже бѣхъ много у-труденъ, легнѣхъ и заспахъ подъ сѣн-кѣхъ. А като ся разбудихъ останѣхъ смаянъ като чухъ единъ гласъ който по-вторително выкаше: “*Робинсоне, Робин-сонъ крусо ! кѣдѣ бѣше ? бѣднѣй Робин-сонъ крусо !*”, Като чухъ това скочихъ стреснѣтъ, но видѣхъ тутакъ си папага-ла си на плетѣтъ, който бѣше дошелъ та-мо сякашъ нарочно да праздува завра-щаніето ми.

ГЛАВА 23.

Робинсонъ си сѣставя стадо отъ дивы ко-зы и ся зема да си прави сыреніе.

Като ми умръзнахъ вече опытваніята и потрѣгваніята които бѣхъ прѣдпрималъ до сега, рѣшихъ ся вече да си миру-вамъ; за това и цѣло лѣто останѣхъ си